

Sygn. akt IV K 158/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział IV Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Lach

Protokolant: E. S.

przy udziale Prokuratora – K. M. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 19 grudnia 2016 r., 30 stycznia 2016 r., 20 lutego 2017 r. i 17 marca 2017 r.

sprawy o wyrok łączny wobec

K. M. (2) (M.), syna J. i M. z domu M.,

urodzonego (...) w T.,

skazanego prawomocnym:

I. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w T. z dnia 20 kwietnia 2012 r., sygn. **II K 312/12** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 15 lutego 2012 r., na karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 15 lutego 2012 r. do dnia 17 lutego 2012 r., przyjmując, że jeden dzień zatrzymania jest równoważny dwóm dniom kary ograniczenia wolności i uznano karę za wykonaną w wymiarze 6 (sześciu) dni, orzeczono przepadek oraz obciążono skazanego częściowo kosztami sądowymi;

kara ograniczenia wolności została wykonana w całości z dniem 17 kwietnia 2013 r.;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 15 maja 2012 r., sygn. **II K 1301/11** za:

a) przestępstwo z art. 191§2 k.k., popełnione w nieustalonym dniu w okresie od września do października 2011 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) ciąg przestępstw z art. 280§1 k.k., popełnionych w bliżej nieustalonym dniu w listopadzie 2011 r. oraz w dniu 14 listopada 2011 r. na jedną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

c) przestępstwo z art. 245 k.k. popełnione w dniu 20 listopada 2011 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz oddaniem pod dozór kuratora orzeczono obowiązek częściowego naprawienia szkody oraz obciążono częściowo kosztami sądowymi;

postanowieniem Sądu Rejonowego w T. z dnia 3 stycznia 2013 r., sygn. akt III K 1301/11, XI Ko 5404/12 zarządzono skazanemu wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, zaś postanowieniem Sądu Rejonowego w T. z dnia 13 marca 2013 r., sygn. akt II K 1301/11 na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawiania wolności w sprawie, tj. dzień 22 listopada 2011r.;

orzeczona kara łączna została wykonana w całości w okresie od dnia 7 października 2014 r. do dnia 5 października 2016 r.;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 9 października 2012 r., sygn. **II K 767/12** za przestępstwo z art. 278§1 i §3 k.k., popełnione w dniu 24 maja 2012 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oraz oddaniem pod dozór kuratora, orzeczono obowiązek częściowego naprawienia szkody oraz obciążono częściowo kosztami sądowymi;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 17 marca 2014 r., sygn. **II K 1388/13** za ciąg przestępstw z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii., popełnionych w okresie pomiędzy 1 a 15 grudnia 2012 r., w okresie pomiędzy 20 stycznia a 10 lutego 2012 r., w dniu 10 kwietnia 2013 r., na jedną karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oraz oddano pod dozór kuratora, orzeczono przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa oraz obciążono częściowo kosztami sądowymi;

postanowieniem Sądu Rejonowego w T. z dnia 12 stycznia 2017 r., sygn. akt XI Ko 4364/16 zarządzono skazanemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia;

postanowieniem Sądu Rejonowego w T. z dnia 14 lutego 2017 r., sygn. akt II K 1388/13 zaliczono na poczet kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 10 kwietnia 2013 r. do dnia 11 kwietnia 2013 r.;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 22 stycznia 2015 r., sygn. **II K 841/12** za: przestępstwo z art. 13§1 k.k. zw. z art. 280§1 k.k. popełnione w dniu 6 kwietnia 2012 r., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddano pod dozór kuratora, oraz zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych;

VI. wyrokiem Sądu Okręgowego w G.z dnia 22 kwietnia 2016 r., sygn. akt **IV K 169/15**, który został zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 1 września 2016 r., sygn. akt II AKa 286/16 za przestępstwo z art. 158§3 k.k., popełnione z 10/11 sierpnia 2014 r., na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 30 września 2014 r. do dnia 7 października 2014 r., zasądzono na rzecz matki zmarłego pokrzywdzonego nawiązkę do kwoty 150.000 zł oraz zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych;

orzeczona kara pozbawienia wolności została wprowadzona do wykonania w okresie od dnia 5 października 2016 r. do dnia 26 marca 2020 r.

o r z e k a

1. na mocy art. 85§1 i 2 k.k. w zw. z art. 86§1 k.k. w zw. z art. 89§1a i 1b k.k. i art. 91§2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach: IV (sygn. akt **II K 1388/13**) i VI (sygn. akt **IV K 169/15**) części wstępnej wyroku oraz karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie V (sygn. akt **II K 841/12**) części wstępnej wyroku

i wymierza skazanemu K. M. (2) karę łączną 4 (czterech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na zasadzie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy zaliczone na poczet orzeczonych kar oraz okresy dotychczas wykonanych kar:

- w sprawie o sygn. akt **II K 1388/13** od dnia 10 kwietnia 2013 r. do dnia 11 kwietnia 2013 r. - jako jeden dzień,

- w sprawie o sygn. akt **IV K 169/15** od dnia 30 września 2014 r. do dnia 7 października 2014 r. oraz od dnia 5 października 2016 r. do dnia 17 marca 2017 r.;

3. na zasadzie art. 576§1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania;

4. na zasadzie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach: I (sygn. akt **II K 312/12**), II (sygn. akt **II K 1301/11**) oraz III (sygn. akt **II K 767/12**) części wstępnej wyroku;

5. na mocy art. 22³ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. J. B. kwotę 192 zł (sto dziewięćdziesiąt dwa złote) plus 44,16 zł (czterdzieści cztery złote i szesnaście groszy) tytułem VAT, łącznie kwotę 236,16 zł (dwieście trzydzieści sześć złotych i szesnaście groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

6. na zasadzie art. 624§1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 158/16

UZASADNIENIE

W związku z wpływem pisma Aresztu Śledczego w G. w przedmiocie zachodzących wobec K. M. (2) warunków do wydania wyroku łącznego oraz wniosku samego skazanego, Sąd z urzędu ustalił, iż w/w został prawomocnie skazany:

VII. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w T. z dnia 20 kwietnia 2012 r., sygn. **II K 312/12** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 15 lutego 2012 r., na karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 15 lutego 2012 r. do dnia 17 lutego 2012 r., przyjmując, że jeden dzień zatrzymania jest równoważny dwóm dniom kary ograniczenia wolności i uznano karę za wykonaną w wymiarze 6 (sześciu) dni, orzeczono przepadek oraz obciążono skazanego częściowo kosztami sądowymi;

kara ograniczenia wolności została wykonana w całości z dniem 17 kwietnia 2013 r.;

VIII. wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 15 maja 2012 r., sygn. **II K 1301/11** za:

d) przestępstwo z art. 191§2 k.k., popełnione w nieustalonym dniu w okresie od września do października 2011 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

e) ciąg przestępstw z art. 280§1 k.k., popełnionych w bliżej nieustalonym dniu w listopadzie 2011 r. oraz w dniu 14 listopada 2011 r. na jedną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

f) przestępstwo z art. 245 k.k. popełnione w dniu 20 listopada 2011 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz oddaniem pod dozór kuratora orzeczono obowiązek częściowego naprawienia szkody oraz obciążono częściowo kosztami sądowymi;

postanowieniem Sądu Rejonowego w T. z dnia 3 stycznia 2013 r., sygn. akt III K 1301/11, XI Ko 5404/12 zarządzono skazanemu wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, zaś postanowieniem Sądu Rejonowego w T. z dnia 13 marca 2013 r., sygn. akt II K 1301/11 na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawiania wolności w sprawie, tj. dzień 22 listopada 2011r.;

orzeczona kara łączna została wykonana w całości w okresie od dnia 7 października 2014 r. do dnia 5 października 2016 r.;

IX. wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 9 października 2012 r., sygn. **II K 767/12** za przestępstwo z art. 278§1 i §3 k.k., popełnione w dniu 24 maja 2012 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oraz oddaniem pod dozór kuratora, orzeczono obowiązek częściowego naprawienia szkody oraz obciążono częściowo kosztami sądowymi;

X. wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 17 marca 2014 r., sygn. **II K 1388/13** za ciąg przestępstw z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii., popełnionych w okresie pomiędzy 1 a 15 grudnia 2012 r., w okresie pomiędzy 20 stycznia a 10 lutego 2012 r., w dniu 10 kwietnia 2013 r., na jedną karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oraz oddano pod dozór kuratora, orzeczono przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa oraz obciążono częściowo kosztami sądowymi;

postanowieniem Sądu Rejonowego w T. z dnia 12 stycznia 2017 r., sygn. akt XI Ko 4364/16 zarządzono skazanemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia;

postanowieniem Sądu Rejonowego w T. z dnia 14 lutego 2017 r., sygn. akt II K 1388/13 zaliczono na poczet kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 10 kwietnia 2013 r. do dnia 11 kwietnia 2013 r.;

XI. wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 22 stycznia 2015 r., sygn. **II K 841/12** za: przestępstwo z art. 13§1 k.k. zw. z art. 280§1 k.k. popełnione w dniu 6 kwietnia 2012 r., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddano pod dozór kuratora, oraz zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych;

XII. wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 22 kwietnia 2016 r., sygn. akt **IV K 169/15**, który został zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 1 września 2016 r., sygn. akt II AKa 286/16 za przestępstwo z art. 158§3 k.k., popełnione z 10/11 sierpnia 2014 r., na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 30 września 2014 r. do dnia 7 października 2014 r., zasądzono na rzecz matki zmarłego pokrzywdzonego nawiązkę do kwoty 150.000 zł oraz zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych;

orzeczona kara pozbawienia wolności została wprowadzona do wykonania w okresie od dnia 5 października 2016 r. do dnia 26 marca 2020 r.

(Dowody: wniosek Aresztu Śledczego w G. o wydanie wyroku łącznego - k. 2; wniosek K. M. (2) o wydanie wyroku łącznego - 33-34; karta karna dotycząca skazanego - k. 13-15; dokumentacja Sądu Rejonowego w T. - k. 21-22, 23, 26-27, 29, 31, 32; pismo K. M. (2) wraz z załącznikami - k. 40-44; odpisy wyroków: Sądu Rejonowego w T. - sygn. akt II K 841/12 - k. 24; Sądu Rejonowego w T. - sygn. akt II K 1301/11- k. 19-20; Sądu Rejonowego w T. - sygn. akt II K 312/12 - k. 28; Sądu Rejonowego w T. - sygn. akt II K 767/12 - k. 25; Sądu Rejonowego w T. - sygn. akt II K 1388/13 - k. 30; Sądu Okręgowego w G.- sygn. akt IV K 169/15 - k. 6-7; akta spraw: Sądu Rejonowego w T.- sygn. akt II K 841/12, Sądu Rejonowego w T. - sygn. akt II K 1301/11, Sądu Rejonowego w T.- sygn. akt II K 312/12, Sądu Rejonowego w T. - sygn. akt II K 767/12, Sądu Okręgowego w G. - sygn. akt IV K 169/15; postanowienie Sądu Rejonowego w T. z dnia 12 stycznia 2017 r. - k. 52, 58 oraz z dnia 14 lutego 2017 r. - k. 59, 62; wyjaśnienia K. M. (2) - k. 49v)

Skazany K. M. (2) obecnie odbywa karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w G.. Jego postawa została oceniona ogólnie jako pozytywna. W szczególności, dziesięciokrotnie korzystał z ulgi. Karany był jeden raz w związku z nielegalnymi kontaktami. W zakresie zaangażowania skazanego w zajęcia prowadzone na terenie aresztu wskazano, iż uczestniczy on w zajęciach oświatowo-kulturalnych. Nadto, nieodpłatnie świadczy pracę w areszcie w charakterze porządkowego oddziału V. K. M. (2) karę odbywa w systemie programowego oddziaływania, funkcjonuje bezkonfliktowo, przejawiając właściwy stosunek do przełożonych i współosadzonych. Prezentuje krytyczne nastawienie do popełnionych przestępstw i dotychczasowego stylu życia. Skazany ukończył kurs

zawodowy oraz uczestniczy w szkoleniach. Prognoza penitencjarna została określona jako pozytywna, zaś prognoza kryminologiczna-społeczna z uwagi na konieczność utrwalenia procesu resocjalizacji w warunkach izolacji więziennej została określona jako negatywna.

(Dowód: opinia o skazanym wraz z informacjami o pobytach i orzeczeniach k. 8-12; zaświadczenie o zatrudnieniu k. 54)

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r. poz. 396) przepisów znowelizowanego art. 85 §1 k.k. nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Wskazać należy, iż ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r., a wobec skazanego K. M. (2) ostatni z wyroków – wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 22 kwietnia 2016 r., sygn. IV K 169/15 - uprawomocnił się w dniu 1 września 2016 r., a zatem po dniu wejścia w życie w/w ustawy. W związku z powyższym, zastosowanie znajdzie treść przepisów art. 85 k.k. po nowelizacji, chyba, że ustawa obowiązująca poprzednio jest względniejsza dla skazanego (reguła wyrażona w art. 4§1 k.k.). Na gruncie powszechnie przyjętej wykładni uznaje się bowiem, że orzekaniem w rozumieniu art. 4§1 k.k. jest także orzekanie o karze łącznej, czy to w wyroku skazującym, czy w wyroku łącznym (Nowelizacja prawa Karnego 2015. Komentarz pod red. Włodzimierza Wróbel, Kraków 2015, s. 911 i 914).

Dokonując oceny obu ustaw - w kontekście sytuacji skazanego K. M. (2) - zdaniem Sądu zastosować należało nowe przepisy, albowiem ustawa obowiązująca poprzednio nie jest dla niego względniejsza.

Wynika to stąd, iż wydanie wyroku łącznego w oparciu o przepisy sprzed nowelizacji, nie wykreowałoby po stronie skazanego sytuacji korzystniejszej w aspekcie kary łącznej.

Przepis art. 85 k.k. - w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r. - stanowi, iż warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy różnymi prawomocnymi wyrokami danej osobie wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu, za dwa lub więcej przestępstw popełnionych zanim zapadł pierwszy wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot: „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r., sygn. akt I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy - czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi).

Odnosząc treść powołanej regulacji do odnotowanych w karcie karnej skazań K. M. (2) nasuwają się wnioski następujące. Mianowicie, na gruncie tych wyroków wyodrębnić można dwa zbiegi realne przestępstw. Pierwszy z nich obejmuje czyny osądzone wyrokami opisanymi w punktach: I (o sygn. II K 313/12) oraz II (o sygn. akt II K 1301/11), natomiast drugi z nich obejmuje czyny osądzone wyrokami opisanym w punktach III (o sygn. akt II K 767/12) i V (o sygn. akt II K 841/12). Zwrócić przy tym należy uwagę, iż wśród w/w orzeczeń, tylko jedno opisane w punkcie V (o sygn. akt II K 841/12) pozostaje orzeczeniem niewykonanym, co do kary pozbawienia wolności, której wykonanie nadal jest warunkowo zawieszona. W takim układzie, poza węzłem kary łącznej pozostawałyby bezwzględne kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanym w punktach IV (o sygn. akt II K 1388/13) i VI (o sygn. akt IV K 169/15), które nie zostały dotąd wykonane.

Zgodnie natomiast z obecnie obowiązującym brzmieniem art. 85§1 k.k. (obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.) warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy różnymi prawomocnymi wyrokami danej osobie wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu, za dwa lub więcej przestępstw. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa (art. 85§2 k.k.). Niemniej jednak, jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub

inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu (art. 85§3 k.k.). Po przeanalizowaniu dat popełnienia czynów przez skazanego Sąd uznał, iż w jego przypadku sytuacja opisana w §3 cytowanego przepisu nie zachodzi.

Po myśli obecnie obowiązujących przepisów węzeł kary łącznej należałoby zatem objąć jedynie te skazania, które podlegają wykonaniu w części lub w całości oraz te których dotyczy art. 89 k.k. Wymogi te spełnia odpowiednio kara 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem opisanym w punkcie IV (o sygn. akt II K 1388/13), kara 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem opisanym w punkcie VI (o sygn. akt IV K 169/15) oraz kara 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres 5 lat orzeczona wyrokiem opisanym w punkcie V (o sygn. akt II K 841/12). Pozostałe z kar pozbawienia wolności zostały bowiem wykonane w całości, stąd nie podlegały łączeniu, zaś co do kary pozbawienia wolności orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na mocy wyroku opisanego w punkcie III (o sygn. akt II K 767/12) upłynął już okres próby i kolejnych 6 miesięcy, stąd brak jest możliwości jej przekształcenia karę o charakterze bezwzględny.

Skoro zatem wyrokowanie w oparciu o przepisy wprowadzone nowelą prawa karnego, obowiązującą od dnia 1 lipca 2015 r., w sposób oczywisty prowadzi do rezultatów korzystniejszych dla skazanego K. M. (2), aniżeli wyrokowanie w oparciu o poprzednio obowiązujące, to zgodnie z art. 4§1 k.k. zastosować należało aktualne brzmienie przepisów dotyczących orzekania o karze łącznej.

Kierując się dyrektywami określonymi w art. 86§1 k.k. Sąd mógł wymierzyć skazanemu K. M. (2) karę łączną w granicach od najwyższej z kar (jednostkowych lub łącznych) podlegających łączeniu, tj. od 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, do ich sumy tj. kary 5 lat pozbawienia wolności. Wyjaśnić przy tym wypada, iż kara pozbawienia wolności warunkowo zawieszona sumowana jest z karą pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania zgodnie z przelicznikiem z art. 89§1b k.k. Oznacza to, iż wymierzona K. M. kara 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres lat 5 jest przeliczana w ten sposób, że każdy jej miesiąc równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia. Natomiast kara orzeczona wyrokiem opisanym w punkcie IV (o sygn. akt II K 1388/13) z uwagi na jej prawomocne zarządzenie do wykonania kwalifikowana jest do kategorii kar bezwzględnych, pomimo pierwotnego jej zawieszenia. Sprawca bowiem, któremu w wyroku wymierzono karę pozbawienia wolności z zastosowaniem instytucji z art. 69 k.k., ale wobec którego następnie zarządzono wykonanie tej kary na podstawie art. 75 k.k., jest osobą skazaną na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania w rozumieniu art. 89§1 k.k. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 24 kwietnia 2015 r., sygn. akt II AKa 114/15). Stąd górna granica kary łącznej po zsumowaniu kar podlegających łączeniu - przy zastosowaniu w/w reguł - wynosi 5 lat.

Uwzględniając ustawowe granice i przesłanki wymiaru kary łącznej Sąd wymierzył skazanemu K. M. (2) karę łączną 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Wskazać należy, iż orzekając karę łączną na nowych zasadach, zgodnie z art. 85a k.k., Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Cytowany przepis nie zawiera enumeratywnego katalogu przesłanek decydujących o wymiarze kary łącznej, a z kolei użycie zwrotu przede wszystkim pozwala stosować dotychczasowy pogląd doktryny i judykatury, a zatem o zastosowaniu zasady absorpcji, asperacji bądź kumulacji decyduje określenie bliskości popełnienia poszczególnych czynów oraz związku przedmiotowo-podmiotowego łączącego analizowane czyny (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 kwietnia 2016 r., sygn. akt II AKa 25/16 oraz Komentarz do Kodeksu Karnego pod redakcją naukową Marka Mozgawy wyd. Wolters Kluwer Warszawa 2015 str. 257 i nast.).

Określając bliskość związku przedmiotowo-podmiotowego oraz temporalnego łączącego analizowane czyny Sąd doszedł do przekonania, że cechuje je nierównomierny dystans czasowych. Dostrzega przy tym Sąd większą bliskość czasową czynów osądzonych wyrokami opisanym w punktach IV (o sygn. akt II K 1388/13) oraz V (o sygn. akt II K 841/12), które to czyny zostały popełnione odpowiednio w okresie pomiędzy styczniem 2012 r. a kwietnia 2013 r..

Z kolei wyrokiem opisanym w punkcie VI (o sygn. akt IV K 169/15) osadzono czyn popełniony ponad rok później, a mianowicie w dniu 10/11 sierpnia 2014 r.)

Nadto, nie sposób przyjąć bliskiej więzi podmiotowo-przedmiotowej pomiędzy przypisanymi czynami, skoro omawiane czyny zostały wymierzone w różne dobra chronione prawem (dobra chronione ustawą szczególną z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii; mienie; zdrowie i życie) oraz popełnione na szkodę różnych podmiotów.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że wykluczonym w przypadku skazanego K. M. (3) jest wymierzenie kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji - polegającej na wymierzeniu (dopuszczalnej) kary najniższej - która jest zasadą adekwatną dla tych zbiegów przestępstw, które cechuje bliski związek podmiotowo-przedmiotowy oraz temporalny. Tak, też wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 stycznia 2013 r., sygn. akt III KK 346/12, gdzie stwierdził, że brak ścisłego związku czasowego i podmiotowo-przedmiotowego pomiędzy przypisanymi skazanemu przestępstwami przemawia przeciwko stosowaniu zasady absorpcji przy określaniu wymiaru kary łącznej. Pomimo, iż w niniejszej sprawie zbiegi realne przestępstw nie są kwestią istotną dla łączenia kary na nowych zasadach, to w/w uwagi pozostają aktualne, co zresztą nadmieniono już wcześniej.

Podobnie, brak podstaw ku temu, by zastosować drugą ze skrajnych reguł, przy wymierzeniu kary łącznej, polegającą na zsumowaniu kar łączonych, tj. zasadę kumulacji. Ustalenie wymiaru kary w oparciu o regułę wykluczającą jakąkolwiek elastyczność w zakresie kształtowania jej wysokości nie odpowiada całokształtowi przynależnych i warunków osobistych skazanego.

W pierwszej kolejności Sąd miał na uwadze opinię skazanego z Aresztu Śledczego w G.. Z tej krótkiej charakterystyki osoby K. M. (4) wynika, iż przebieg procesu resocjalizacji w/w został podsumowany ogólnie pozytywnie. Przeważają zachowania stawiające go w dobrym świetle. Mianowicie, skazany aż dziesięciokrotnie korzystał z ulg, uczestniczył w konkursach kulturalno-oświatowych, oraz świadczył nieodpłatnie pracę na terenie jednostki penitencjarnej.

Z kolei na płaszczyźnie relacji z innymi współosadzonymi K. M. (2) dał się poznać jako osoba bezkonfliktowa, kulturalna oraz zaangażowana w życie jednostki.

Zdaniem nadzorujących skazanego, nie będzie on wymagał - w razie zmiany warunków izolacji więziennej na warunki wolnościowe - udzielenia mu pomocy postpenitencjarnej.

Jedyną negatywną okolicznością odnotowaną w przekrojowej ocenie postawy skazanego jest wskazanie, iż raz został ukarany w związku z nielegalnymi kontaktami.

Powyższe względy skłaniają do wniosku, że opiniowany aktualnie zasadniczo nie podejmuje zachowań polegających na naruszaniu obowiązujących zasad. Przeciwnie, funkcjonuje w sposób mieszczący się w standardowych, akceptowalnych regułach społeczności aresztu, w skład której wchodzi. Opisany wycinek życiorysu brany przez Sąd pod uwagę w kontekście wymierzanej K. M. (2) kary bez wątpienia rzutuje na ten wymiar korzystnie. Pozwala bowiem Sądowi wywieść konkluzję, iż demoralizacja skazanego nie pogłębia się, a jego zachowanie dobrze rokuje na przyszłość.

Jednocześnie Sąd nie mógł przejść obojętnie nad historią skazań K. M. (2), która świadczy o pewnego rodzaju notoryjności przestępczej. O ile bowiem w chwili obecnej skazany odchodzi od zachowań godzących w prawo, o tyle w jego dotychczasowym postępowaniu utarła się pewna skłonność do lekceważenia porządku prawnego. Fakt ten jest pewnego rodzaju przeciwskazaniem dla stosowania kary, która okazałaby się nadmiernie łagodną.

W konsekwencji, Sąd wymierzył skazanemu karę w oparciu o zasadę asperacji, polegającą na wypośrodkowaniu kary. Zauważyć przy tym należy, że w niniejszej sprawie wymiar tej kary przypada nieznacznie ponad połowę przedziału dopuszczalnej wysokości sankcji, w obrębie którego Sąd władny był tą karę wymierzyć. W ocenie Sądu zasada asperacji, jest najbardziej adekwatną, gdyż pozwala uchwycić niejednorodność zachowań, której wyznacznikami są nadmienione wcześniej względy działające zarówno na korzyść, jak i odsłaniające pejoratywne ujęcia warunków i przynależnych osobistych skazanego.

Dodać wypada, że miarkując karę łączną Sąd uwzględnił także cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ta ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Niewątpliwie, członkami tego społeczeństwa są współosadzeni, których korzystne efekty przestrzegania zasad regulaminu więziennego - w postaci wymierzenia kary łącznej niższej aniżeli suma kar jednostkowych podlegających łączeniu - podejmowane przez skazanego, mogą skłonić chociażby do refleksji nad przewartościowaniem swoich negatywnych postaw.

Wymierzając skazanemu karę łączną 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności Sąd ważył w końcu przesłankę prognostyczną, bacząc, aby orzeczona kara łączna spełniała jej decydujące znaczenie, to jest prewencyjny charakter oddziaływania kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Kara łączna orzeczona wobec skazanego K. M. (2) niewątpliwie takowym odpowiada. Sąd bowiem nie stracił z pola widzenia okoliczności, które nie pozwoliły orzec kary łącznej w dolny pułapie (wcześniej przywołanych). Należy z dużą ostrożnością ustalać wymiar kary łącznej, tak by uniknąć zarzutu nieuzasadnionej dowolności, która mogłaby prowadzić w dalszej konsekwencji do oceny takiej kary łącznej, jako przyzwolenia na pewnego rodzaju częściową bezkarność zachowań sprawcy. Bezkarność polegająca na zmniejszeniu zakresu kary „naleźnej” w sposób bezpodstawny. Istotnym bowiem jest by orzeczona kara łączna stanowiła pozytywny impuls dla dalszej resocjalizacji skazanego.

Jedynie uzupełniająco, na marginesie, Sąd zaznacza, iż orzekając na nowo o sytuacji karnej skazanego w ramach postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, Sąd zobligowany jest z urzędu brać pod uwagę wszelkie dotychczas zapadłe wobec skazanego wyroki. Wynika to stąd, iż obowiązujące przepisy nie dają podstaw do wybiórczego łączenia kar jak domaga się tego K. M. (2) w złożonym w toku niniejszego postępowania wniosku. W związku z powyższym, w zapadłym wyroku łącznym Sąd uwzględnił m.in. wyrok opisany w punkcie V (o sygn. akt II K 841/12), w którym orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu K. M. (2) okresy zaliczone na poczet orzeczonych kar oraz okresy dotychczas wykonanych kar w sprawie o sygn. akt II K 1388/13 od dnia 10 kwietnia 2013 r. do dnia 11 kwietnia 2013 r. - jako jeden dzień oraz w sprawie o sygn. akt IV K 169/15 od dnia 30 września 2014 r. do dnia 7 października 2014 r. oraz od dnia 5 października 2016 r. do dnia 17 marca 2017 r.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach Sąd pozostawił - na zasadzie art. 576§1 k.p.k. - do odrębnego wykonania.

Z kolei, co do kar orzeczonych w wyrokach opisanych w punktach I (o sygn. akt II K 312/12), II (o sygn. akt II K 1301/11) oraz III (o sygn. akt II K 767/12), które nie zostały objęte węzłem kary łącznej Sąd umorzył postępowanie na mocy art. 572 k.p.k.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 22³ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. J. B. kwotę 192 zł plus 44,16 zł tytułem VAT, łącznie kwotę 236,16 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu, uwzględniając przy tym, ilość dni w jakich toczyła się rozprawa.

Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów w sprawie wydania wyroku łącznego - na zasadzie art. 624 §1 k.p.k. - obciążając nimi Skarb Państwa, uznając że obciążanie nimi skazanego, w jego obecnej sytuacji, byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Zdolności zarobkowe skazanego - pozostającego w warunkach zakładu karnego - są ograniczone.